

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ,
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΩΤΕΡΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ**

**ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΓΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΤΑΞΗ
ΣΤΟΥΣ ΠΙΝΑΚΕΣ ΔΙΟΡΙΣΙΜΩΝ 2019**

Γνωστικό Αντικείμενο: ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Ημερομηνία εξέτασης: Κυριακή, 1^η Δεκεμβρίου 2019

ΟΔΗΓΟΣ ΔΙΟΡΘΩΣΗΣ

8. Να χαρακτηρίσετε τις παρακάτω προτάσεις, σημειώνοντας στο τετράδιο απαντήσεων «**Ορθό**» ή «**Λάθος**» **δίπλα στο γράμμα** που αντιστοιχεί σε κάθε πρόταση. Στην περίπτωση των λανθασμένων προτάσεων **να υποδείξετε σε τι συνίσταται το λάθος και να το διορθώσετε**.
- α. Η αυτόματη καταγραφή ονείρων, εικόνων, συγκινήσεων αποτέλεσε βασικό στοιχείο του κινήματος του Συμβολισμού.
- β. Ένα από τα χαρακτηριστικά των παραλογών είναι το εξωλογικό στοιχείο.
- γ. Ο ψεύτικος ήρωας ή/και τα μαγικά μέσα που απαντώνται στα παραμύθια αποτελούν τυπικές «λειτουργίες» του είδους.
- δ. Στο ιστορικό μυθιστόρημα του Ρομαντισμού κυριαρχεί η απόρριψη του παρελθόντος και η εξιδανίκευση του παρόντος.
- ε. Του ελεύθερου στίχου προηγήθηκε ο ελευθερωμένος στίχος.
- στ. Ο Κώστας Μόντης καλλιέργησε συστηματικά την αποφθεγματική ποίηση με αφετηρία το *Δεύτερο γράμμα στη μητέρα*.

(μονάδες 18)

Απάντηση

Χαρακτηρισμός:

- α. Λάθος
β. Ορθό
γ. Ορθό
δ. Λάθος
ε. Ορθό
στ. Λάθος

(6χ2=12)

Αιτιολόγηση:

- α. Η αυτόματη καταγραφή ονείρων, εικόνων, συγκινήσεων αποτέλεσε βασικό στοιχείο του κινήματος του Υπερρεαλισμού.
- δ. Στο ιστορικό μυθιστόρημα του Ρομαντισμού κυριαρχεί η εξιδανίκευση του παρελθόντος.
- στ. Ο Κώστας Μόντης καλλιέργησε συστηματικά την αποφθεγματική ποίηση με αφετηρία την ποιητική συλλογή *Στιγμές* (1958).

(3χ2=6)

9. Να αντιστοιχίσετε τα στοιχεία που σας δίνονται στις παρακάτω τρεις στήλες, αναγράφοντας στο τετράδιο απαντήσεων **δίπλα στον αριθμό** της πρώτης στήλης **το σχήμα λόγου και την επεξήγησή του.**

Στίχοι	Σχήμα λόγου	Επεξήγηση σχήματος
1. – Φταίει το ζαβό το ριζικό μας! – Φταίει ο Θεός που μας μισεί! – Φταίει το κεφάλι το κακό μας! – Φταίει πρώτ' απ' όλα το κρασί!	κύκλος	το όργανο που παράγει μια ενέργεια αντί για την ίδια την ενέργεια
2. Αχός βαρύς ακούγεται πολλά τουφέκια πέφτουν	υπερβατό	η σύνταξη ακολουθεί το νόημα και όχι το γραμματικό γένος του υποκειμένου
3. Μοναχή τον δρόμο επήρες, εξανάλθες μοναχή	συνεκδοχή/ μετωνυμία	δύο όροι σε στενή συντακτική σχέση αποχωρίζονται με την παρεμβολή άλλων λέξεων
4. Άκρα του τάφου σιωπή στον κάμπο βασιλεύει	επαναφορά	ο στίχος αρχίζει και τελειώνει με την ίδια λέξη
5. Ο κόσμος φκιάνουν εκκλησιές, φκιάνουν και μοναστήρια	σχήμα κατά το νοούμενο	λέξη που επαναλαμβάνεται στην αρχή στίχων/ημιστιχίων

(μονάδες 15)

Απάντηση

1. Φταίει το ζαβό το ριζικό μας! / Φταίει ο Θεός που μας μισεί! / Φταίει το κεφάλι το κακό μας! / Φταίει πρώτ' απ' όλα το κρασί!

[Επαναφορά: επανάληψη της ίδιας λέξης στην αρχή διαδοχικών στίχων/ημιστιχίων.]

2. Αχός βαρύς ακούγεται πολλά τουφέκια πέφτουν

[Συνεκδοχή/μετωνυμία: το όργανο που παράγει μια ενέργεια αντί για την ίδια την ενέργεια]

3. Μοναχή τον δρόμο επήρες, / εξανάλθες μοναχή

[Κύκλος: Ένας στίχος (μια πρόταση ή μία περίοδος), τελειώνει με την ίδια λέξη με την οποία αρχίζει.]

4. Άκρα του τάφου σιωπή στον κάμπο βασιλεύει

[Υπερβατό: δύο όροι που βρίσκονται σε στενή συντακτική σχέση (άκρα σιωπή) αποχωρίζονται με την παρεμβολή άλλων λέξεων.]

5. Ο κόσμος φκιάνουν εκκλησιές, φκιάνουν και μοναστήρια

[Σχήμα κατά το νοούμενο. Η σύνταξη (στο γένος και στον αριθμό) ακολουθεί το νόημα (ο κόσμος = οι πολλοί) και όχι το γραμματικό γένος του υποκειμένου.]

(5χ3=15)

10. Να καταγράψετε στο τετράδιο απαντήσεων **δίπλα από το γράμμα** καθενός από τα παρακάτω αποσπάσματα **το είδος** και **τον τύπο (σχήμα)** της ομοιοκαταληξίας.

α. Αν έν πικρός ο πόθος, γοιον λαλούσιν,
πώς έν γλυκιά τα πάθη τα δικά του;
κι αν έν γλυκός, πώς έν σκληρή η καρδιά του;
κι αν έν σκληρός, πώς όλοι τον ποθούνσιν;
(Ρίμες αγάπης)

β. Την είδα την ξανθούλα,
την είδα 'ψές αργά,
που εμπήκε στη βαρκούλα
να πάει στην ξενιτιά.
(Δ. Σολωμός)

γ. Ήρθες... κι εγώ τον ερχομό σου νιώθω
σαν κάτι που δεν φτάνω με τον πόθο,
σαν αποκάλυψη αγνώστου κόσμου,
που άστραπεν άξαφνα μπροστά στο φώς μου!
(Ρ. Φιλύρας)

δ. Μέσα σας κλαίει το μαύρο φτωχολόι,
κι όλα σας, κ' η χαρά σας, μοιρολόι
πικρό κι αργό·
μαύρος, φτωχός και σκλάβος και ακαμάτης,
στενόκαρδος, αδούλευτος, – διαβάτης
μ' εσάς κι εγώ.
(Κ. Παλαμάς)

(μονάδες 16)

Απάντηση

Είδος:

α. σταυρωτή

β. πλεχτή

γ. ζευγαρωτή

δ. ζευγαροπλεχτή ή ζευγαρωτή και πλεχτή

(4χ2=8)

Τύπος (Σχήμα):

α. ABBA

β. ABAB

γ. AABB

δ. AABΓΓB

(4χ2=8)

11.1. Φιλολόγος στην Γ΄ Λυκείου διδάσκει το πεζογράφημα «+13-12-43» του Γιώργου Ιωάννου και επιλέγει να αξιοποιήσει ένα απόσπασμα από την *Ιστορία του Ελληνικού Έθνους* που αναφέρεται στις συνθήκες της κατοχικής και της μεταπολεμικής Ελλάδας. Να επιλέξετε την **ορθή** από τις παρακάτω θέσεις με βάση τη φιλοσοφία και τις μεθοδολογικές αρχές του Αναλυτικού Προγράμματος.

- α.** Η επιλογή του ενδείκνυται, γιατί με τη συνεξέταση Ιστορίας και Λογοτεχνίας οι μαθητές/τριες θα διαπιστώσουν την υπεροχή του λογοτεχνικού λόγου σε σύγκριση με τον επιστημονικό.
- β.** Η επιλογή του ενδείκνυται, γιατί με τη συνεξέταση Ιστορίας και Λογοτεχνίας οι μαθητές/τριες κατανοούν την ιστορικότητα του λογοτεχνικού κειμένου και τους τρόπους με τους οποίους τα ιστορικά γεγονότα μεταπλάθονται σε λογοτεχνία.
- γ.** Η επιλογή του δεν ενδείκνυται, γιατί στο πλαίσιο του Αναλυτικού Προγράμματος η συνεξέταση αποκλείεται, καθώς άλλους διδακτικούς στόχους υπηρετεί η Ιστορία και άλλους η Λογοτεχνία.
- δ.** Η επιλογή του δεν ενδείκνυται, γιατί η αξιοποίηση της ιστορικής πηγής απομακρύνει τους μαθητές/τριες από την αισθητική απόλαυση του λογοτεχνικού κειμένου.

(μονάδες 4)

Απάντηση

Ορθή είναι η απάντηση β.

11.2. Να επιλέξετε ποια **δύο (2)** από τα παρακάτω κείμενα της Γ΄ Λυκείου πηγάζουν από ιστορικές συνθήκες της ίδιας περιόδου στην Ελλάδα με εκείνη του πεζογραφήματος του Γιώργου Ιωάννου και θα μπορούσαν να συνεξεταστούν με αυτό.

- Ι.Μ. Παναγιωτόπουλος, *Αστροφεγγιά*
- Γιάννης Ρίτσος, *Αποχαιρετισμός*
- Διδώ Σωτηρίου, *Οι νεκροί περιμένουν*
- Μανόλης Αναγνωστάκης, «Θεσσαλονίκη, Μέρες του 1969 μ.Χ.»
- Κυριάκος Χαραλαμπίδης, «Στα στέφανα της κόρης του»
- Τάκης Σινόπουλος, «Φίλιππος»

(μονάδες 6)

Απάντηση

1. Μανόλης Αναγνωστάκης, «Θεσσαλονίκη, Μέρες του 1969 μ.Χ.»

2. Τάκης Σινόπουλος, «Φίλιππος»

**12. Νίκος Εγγονόπουλος,
«Ποίηση 1948»**

τούτη η εποχή
του εμφυλίου σπαραγμού
δεν είναι εποχή
για ποίηση
κι άλλα παρόμοια:
σαν πάει κάτι
να
γραφεί
είναι
ως αν
να γράφονταν
από την άλλη μεριά
αγγελτηρίων θανάτου

γι' αυτό και
τα ποιήματά μου
ειν' τόσο πικραμένα
(και τότε –άλλωστε– δεν ήσαν;)
κι είναι
–προ πάντων–
και
τόσο
λίγα
(ΕΛΕΥΣΙΣ, 1948)

**Μανόλης Αναγνωστάκης,
«Στον Νίκο Ε... 1949»**

Φίλοι
Που φεύγουν
Που χάνονται μια μέρα
Φωνές
Τη νύχτα
Μακρινές φωνές
Μάνας τρελής στους έρημους δρόμους
Κλάμα παιδιού χωρίς απάντηση
Ερείπια
Σαν τρυπημένες σάπιες σημαίες

Εφιάλτες,
Στα σιδερένια κρεβάτια
Όταν το φως λιγοστεύει
Τα ξημερώματα.
(Μα ποιος με πόνο θα μιλήσει για όλα αυτά;).

(Παρενθέσεις, 1949)

Νίκος Εγγονόπουλος, «Εμφύλιος Πόλεμος», 1949.

12.1. Να κατονομάσετε **τρία (3)** χαρακτηριστικά των παραπάνω ποιημάτων του Εγγονόπουλου και του Αναγνωστάκη που καταδεικνύουν την ένταξή τους στη μοντέρνα ποίηση. (μονάδες 6)

Απάντηση

Τρία (3) από τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

Λιτότητα, επιγραμματικότητα, αποφθεγματικότητα, ελλειπτικότητα, πεζολογικότητα, καθημερινό λεξιλόγιο, αντιποιητικές λέξεις, δραματικότητα και όχι λυρικότητα, συνειρμικότητα, διάσπαση του έλλογου νοήματος, κατάφωρη παραβίαση των παραδοσιακών κανόνων μορφής (διάλυση της φόρμας) ή/και των γραμματοσυντακτικών κανόνων (π.χ. κατάργηση στίξης), ελεύθερος στίχος, απουσία ομοιοκαταληξίας

(3x2=6)

12.2. Να εντοπίσετε **τρεις (3)** ποιητικές εικόνες στο ποίημα του Αναγνωστάκη που συνομιλούν με ανάλογα στοιχεία στον πίνακα του Εγγονόπουλου και αποδίδουν τη φρίκη του Εμφυλίου. Η απάντησή σας να μην υπερβαίνει τις **εξήντα (60)** λέξεις.

(μονάδες 12)

Ενδεικτική απάντηση

Η συνομιλία των δύο έργων γίνεται εμφανής από θεματικές αναλογίες, όπως οι ακόλουθες:

- Και στα δύο έργα δηλώνεται η εποχή: βλ. τίτλο στο ποίημα του Αναγνωστάκη και του Εγγονόπουλου, όπως και το πεσμένο γερμανικό κράνος στον πίνακά του.

- Και οι δύο φιγούρες του πίνακα είναι θηλυκές (έχουν στήθη), πβ. «μάννα τρελή» στο ποίημα του Αναγνωστάκη, που πιθανότατα αποδίδουν αλληγορικά την Ελλάδα.

- Το «τρυπημένες σημαίες» στο ποίημα του Αναγνωστάκη αποδίδεται στον πίνακα του Εγγονόπουλου με το κοντάρι που τρυπάει τα σπλάχνα της μίας μορφής οδηγημένο από το χέρι της άλλης.

- Ο πόνος του Εμφυλίου σπαραγμού σημαίνεται σε όλο το ποίημα του Αναγνωστάκη με λέξεις όπως εφιάλτες, (οι φίλοι) χάνονται/φεύγουν, τα ερείπια, η νύχτα, οι μακρινές φωνές και το κλάμα του παιδιού.

Ανάλογα, στον πίνακα του Εγγονόπουλου οι δύο μορφές είναι η δισυπόστατη (και καταξεσχισμένη) Ελλάδα του Εμφυλίου, όπως φαίνεται κυρίως από την εναλλαγή των χρωμάτων στα ενδύματά τους (κόκκινο-μπλε), αλλά και από τα σκοτεινά χρώματα του φόντου, καθώς και από τον πόνο της μορφής που έχει γείρει και σπαραξεί.

(3x4=12)

13. Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, «Τα πτερόεντα δώρα» (απόσπασμα)

Ξένος του κόσμου και της σαρκός, κατήλθε την παραμονήν από τα ύψη, συστείλας τας πτέρυγας όπως τας κρύπτει, θεῖος ἄγγελος. Ἐφερε δῶρα από τα ἄνω βασίλεια διά να φιλεύσει τους κατοίκους της πρωτευούσης. Ἦτον ο καλός ἄγγελος της πόλεως.

[...] Ανέβη εις μέγα κτίριον πλουσίως φωτισμένον. Ἦσαν ἐκεῖ πολλά δωμάτια με τραπέζας, κ' ἐπάνω των ἐκυπτον ἄνθρωποι μετρούντες ἀδιακόπως χρήματα, παίζοντες με χαρτί. Ωχροὶ καὶ δυστυχεῖς, ὅλη ἡ ψυχὴ των ἦτο συγκεντρωμένη εις τὴν ἀσχολίαν ταύτην. Ὁ Ἄγγελος ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον με τὰς πτέρυγὰς του διά να μὴ βλέπει κ' ἐφυγε δρομαίως.

Εἰς τὸν δρόμον συνήντησε πολλοὺς ἀνθρώπους, ἄλλους ἐξερχομένους ἀπὸ τα καπηλεία, οἰνοβαρεῖς, καὶ ἄλλους κατερχομένους ἀπὸ τα χαρτοπαίγνια, μεθύοντας χειροτέραν μέθην. Τινὰς εἶδε ν' ἀσχημονοῦν, καὶ τινὰς ἤκουσε να βλασφημοῦν τὸν Ἄι-Βασίλην ὡς ππαίστην. Ὁ Ἄγγελος ἐκάλυψε με τὰς πτέρυγας τὰ ὦτα, διά να μὴ ἀκούει, καὶ ἀντιπαρήλθεν.

Υπέφωσκεν ἤδη ἡ πρῶία τῆς πρωτοχρονιάς, καὶ ὁ Ἄγγελος διά να παρηγορηθεῖ, εἰσήλθεν εἰς μίαν ἐκκλησίαν. Ἀμέσως πλησίον τῆς θύρας εἶδεν ἀνθρώπους να μετροῦν νομίσματα, μόνον πως δὲν εἶχον παιγνιόχαρτα εἰς τὰς χεῖρας· καὶ εἰς τὸ βάθος, ἀντίκρυσεν ἓνα ἄνθρωπον χρυσοστόλιστον καὶ μιτροφοροῦντα ὡς Μῆδον σατράπην τῆς ἐποχῆς τοῦ Δαρείου, ποιούντα διαφόρους ἀκκισμοὺς καὶ ἐπιτηδευμένας κινήσεις. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἄλλοι μερικοὶ ἐψαλλον με πεπλασμένας φωνάς: *Τὸν Δεσπότην καὶ ἀρχιερέα!*

Ὁ Ἄγγελος δὲν εὔρε παρηγορίαν. Ἐπήρε τὰ πτερόεντα δῶρα του –τὸ ἄστρον τὸ προωρισμένον να λάμπει εἰς τὰς συνειδήσεις, τὴν αὐραν, τὴν ἰκανὴν να δροσίζει τὰς ψυχὰς, καὶ τὴν ζωὴν, τὴν πλασμένην διά να πάλλει εἰς τὰς καρδίας, ἐτάνυσε τὰς πτέρυγας, καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὰς οὐρανίας ἀψίδας.

Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, *Ἄπαντα*, κριτ. ἐκδ. Ν. Δ. Τριανταφυλλόπουλος, τ. Δ', Δόμος, Αθήνα 2005.

Ιάκωβος Καμπανέλλης, *Μαουτχάουζεν* (ἀπόσπασμα)

Ἐνα βράδῳ τὸ στρατόπεδο ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη μιλοῦσε γιὰ τὸν Ἕλληνα που δούλευε στὸ συνεργεῖο των τιμωρημένων. Τα νέα τὰ ἔφεραν αὐτοὶ που δούλευαν στὸ λατομεῖο κι εἶδαν ἀπὸ κοντὰ τι ἐγίνε. Ὅταν τὸ προσκλητήριο τελείωσε κι οἱ κρατούμενοι γύρισαν στὶς παράγκες, ὁ ἓνας τα εἶπε στὸν ἄλλον. Ὁ ἄλλος ἔτρεξε να τα πει στὴν παρέα του. Ἡ παρέα σκόρπισε να μοιράσει τα νέα στὶς παράγκες. Οἱ παράγκες ἀδειάσανε, οἱ κρατούμενοι μαζεύτηκαν στὸς δρόμους να τα κουβεντιάσουν. Τέτοια νέα ἀναταράζανε τὸ Μαουτχάουζεν. Ἦταν σα μὴ κρυφὴ διανομὴ ἐλευθερίας.

Εμεῖς μάθαμε «τι ἐγίνε» ἀπὸ τους Σέρβους μιναδόρους που μέναμε μαζί στὴν ἴδια παράγκα.

Ἦταν μετὰ ἀπὸ τὸ μεσημεριανὸ φαῖ. Ὁ Ες-Ες ἐπικεφαλῆς τοῦ συνεργεῖο των τιμωρημένων εἶχε ὡς ἐκείνη τὴν ὥρα ξεκάμει δεκαεφτά Εβραῖους καὶ Ρώσους αἰχμαλώτους πολέμου.

Μόλις κάποιος παραπατοῦσε, ἐβάζε τους ἄλλους να τὸν σύρουνε στα συρματοπλέγματα τοῦ φράχτη. Ἐκεῖ ὁ Ες-Ες τὸν ἔχωνε ἀνάμεσα στὸ φράχτη καὶ τὸν

πυροβολούσε. Ύστερα έγραφε σ' ένα μπλοκ: «Ο υπ' αριθ. 137.566 κρατούμενος αποπειραθείς να δραπετεύσει εξετελέσθη επί τόπου». Αυτή τη σημείωση την κρατούσε για τη βραδινή αναφορά. Έγραφε, όμως, άλλη μια και την καρφίτσωνε πάνω στον σκοτωμένο: «Μόνο η πειθαρχία οδηγεί στην ελευθερία».

Σ' ένα ανέβασμα της σκάλας, ένας Εβραίος παραπατά. Ο Αντώνης τού 'καμε νόημα να πλησιάσει. Ο Εβραίος πλησίασε κι ο Αντώνης κράτησε το δικό του αγκωνάρι με το δεξιό και με τ' αριστερό ανασήκωσε το αγκωνάρι του Εβραίου. Όμως αυτό έγινε κοντά στη μέση της σκάλας. Έμενε ακόμα πολύ ανέβασμα. Ο Ες-Ες τους είδε και τους χώρισε. Διάταξε τον Εβραίο να τρέξει. Αυτός ανέβηκε λίγα σκαλοπάτια, ύστερα άφησε την πέτρα να πέσει και γονάτισε στο σκαλί. Ο Ες-Ες τον πλησίασε και του είπε ν' ανοίξει το στόμα. Ο Εβραίος άνοιξε το στόμα. Ο Ες-Ες έβγαλε το περιστροφο, τό 'χωσε στο στόμα του Εβραίου και πυροβόλησε.

Ιάκωβος Καμπανέλλης, *Μαουτχάουζεν*, Κέδρος, Αθήνα 1981.

13.1. Συνεξετάζετε στην Γ' Γυμνασίου το διήγημα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη «Τα πτερόεντα δώρα» με ένα απόσπασμα από την αυτοβιογραφική μαρτυρία του Ιάκωβου Καμπανέλλη *Μαουτχάουζεν*. Με την ολοκλήρωση του μαθήματος, αξιολογείτε μέσα από κατάλληλες ερωτήσεις κατά πόσον οι μαθητές/τριες έχουν εμπεδώσει ορισμένα από τα βασικά στοιχεία της «γραμματικής» της αφηγηματικής γλώσσας.

Να χαρακτηρίσετε τις παρακάτω απαντήσεις των μαθητών/τριών, σημειώνοντας στο τετράδιο απαντήσεων «**Ορθό**» ή «**Λάθος**» δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί σε κάθε πρόταση.

- α. Ο αφηγητής στα «Πτερόεντα δώρα» είναι αυτοδιηγητικός.
- β. Στο *Μαουτχάουζεν* η εστίαση είναι μηδενική.
- γ. Οι αφηγηματικοί τρόποι που εντοπίζονται στα «Πτερόεντα δώρα» είναι η περιγραφή και η διήγηση.
- δ. Στο *Μαουτχάουζεν* ο αφηγητής εκφράζει ένα συλλογικό υποκείμενο (αφήγηση «του εμείς»).
- ε. Στα «Πτερόεντα δώρα» χρησιμοποιείται η θαμιστική (επαναληπτική) αφήγηση.
- στ. Στο *Μαουτχάουζεν* υπάρχει εσωτερικός μονόλογος.

(μονάδες 12)

Απάντηση

Χαρακτηρισμός

α. Λάθος

β. Λάθος

γ. Ορθό

δ. Ορθό

ε. Λάθος

στ. Λάθος

(6x2=12)

13.2. Να δηλώσετε ποιο από τα δύο (2) κείμενα, του Παπαδιαμάντη ή του Καμπανέλλη, θεωρείτε ως το πλέον κατάλληλο για την υλοποίηση του δείκτη

επιτυχίας «οι μαθητές να κατανοούν τη μη γραμμικότητα του αφηγηματικού χρόνου και τη σημασία των αναχρονιών». Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας σε **τριάντα (30)** περίπου λέξεις, τεκμηριώνοντάς την μέσα από το συγκεκριμένο κείμενο.

(μονάδες 5)

Απάντηση

Το πλέον κατάλληλο για την υλοποίηση του δείκτη επιτυχίας «οι μαθητές να κατανοούν τη μη γραμμικότητα του αφηγηματικού χρόνου και τη σημασία των αναχρονιών» είναι το *Μαουτχάουζεν*.

(μονάδες 2)

Αιτιολόγηση (Ενδεικτική απάντηση)

Το βασικό επεισόδιο με πρωταγωνιστές τον Αντώνη, τον Εβραίο και τον άνδρα των Ες-Ες έχει προηγηθεί της εξιστόρησής του από τους Σέρβους μιναδόρους και ο αφηγητής έχει άγνοια των γεγονότων του μεσημεριού ως τη στιγμή που πληροφορείται ό,τι συνέβη το βράδυ της ίδιας μέρας.

(μονάδες 3)

13.3. Να προσδιορίσετε ποια δραστηριότητα από τις ακόλουθες δεν ενδείκνυται στο πλαίσιο της επαγωγικής μεθόδου διδασκαλίας για την εμπέδωση του παραπάνω δείκτη επιτυχίας στα εν λόγω δύο (2) κείμενα. Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας σε **τριάντα (30)** περίπου λέξεις.

- α.** Καταγραφή από τους/τις μαθητές/τριες των βασικών περιστατικών της πλοκής με τη σειρά που αυτά εξιστορούνται στο κείμενο όπου η αφήγηση είναι μη γραμμική.
- β.** Κατανόηση της γραμμικότητας και της μη γραμμικότητας του αφηγηματικού χρόνου μέσα από τη σύγκριση των δύο κειμένων από τους/τις μαθητές/τριες.
- γ.** Επεξήγηση από τον/την εκπαιδευτικό στην αρχή του μαθήματος των όρων *γραμμικότητα του αφηγηματικού χρόνου και αναχρονία* και έπειτα εξέταση του κατά πόσον τα στοιχεία αυτά εντοπίζονται στα δύο κείμενα.

(μονάδες 6)

Απάντηση

Δεν ενδείκνυται η δραστηριότητα (γ).

(μονάδες 2)

Αιτιολόγηση

Δεν ενδείκνυται η δραστηριότητα (γ) γιατί πρόκειται για παραγωγική μέθοδο διδασκαλίας.

Ο/Η εκπαιδευτικός δίνει/προσφέρει εξαρχής έτοιμη τη νέα γνώση σε θεωρητικό επίπεδο, ζητώντας ακολούθως την εφαρμογή της στα συγκεκριμένα κείμενα.

(μονάδες 4)

ΤΕΛΟΣ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ